

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים י.

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

בַּתְרומָה דרבנן. בזמן הזה: ולא דעינן אי לשהי על וחי לשהי על
 אי מרבינן בדיקה לתרומוהי אי לא: היינו שני שביילן. מהא דמתן
 יבבי שני שביילן מלינו למיפסע: אחד עמא. קבר מוטל זו לרצחו וממלא
 טהרות: ואלו ואלן עובר דו שלא יאחיל: ואלן ועשה טהרות. געט
 טהרות אחרי: וכל דבני יודעין
 ואלן ששבייל שאלן זה לא הלך זה
 והשטח ודאי אחד מהן טמא: אם
 ששאלו. כל אי' לחכם ספקו בפני
 עצמו טהור ואלן צד יכיל לעמא
 כספק ובהוראה אחת יש לנו לומר
 שמהאין או טהורין לא אפשר לנו לומר
 להם טהורים אחת שיהי האחד ודאי
 טמא: רבי יוסי אומר כין כך וכן כך
 שאלן גרבי: כוס אחד זה דברי
 והכל טהורין. אע"פ שכל אחד אומר
 לפניו כך היה המשפט ואלן
 ודאי אולי נשאל אלל על עצמי
 מהא טמא עלי: עליו ועל חבירו.
 מהא על עיני ר' יוסי מדמי להו
 גרבי אחת ואלן ואלן שאלן שטין
 לרצחו אחת הוראה אחת לפניו
 שמהאין אחת או טהורין אחת והרי
 אין אחת יכול לומר טהורין אחת:
 יודע דמין להו לזו אחד זה.
 ואלן ואלן שאלן אלל אחד
 טהור ואלן טהור אחת שיהי ספק
 מהוה אלל שטתיה שאלין מתוך
 לבו דבור תריך להשיב לשנין
 גבי דמיס נמי אם כלו שאלו
 לעצמו זה בפני עצמו אמרין ליה
 אלל חד אי אחת תריך לדקדק דמין
 בדיקה מתוך דרבנן תלין לקולא
 ואלן ספקו מוטל וחי צבת אחת
 שיהי לרבינן בדיקה: ספק על
 ספק לא על. ראה עכבר שנטל מתוך
 תנאי והיה צדוק ואלן יודע אם
 נטל או לא נטל: כעסה. הרבה
 דעות
 המפורסות יחד קרי בקעה:
 היא בקעה רשות
 לטומאה מפני שכבר נאמ
 ואלן רשות לכל אדם ליכנס
 וק"ל) כסף טומאה בדשות היחיד
 ספקו טמא: כסף פלוני. כלומר
 הדשות ויודעין את כללן היא
 שזה וזהה מקיימת בתנאיה:
 כעסה וזו: ותכמים
 ודאי ליה ספק ותכמים
 לטומאה מפני שכבר נאמ
 ואלן רשות לכל אדם ליכנס
 וק"ל) כסף טומאה בדשות היחיד
 ספקו טמא: כסף פלוני. כלומר
 הדשות ויודעין את כללן היא
 שזה וזהה מקיימת בתנאיה:
 כעסה וזו: ותכמים

ור"א לא חשבו לה ספק טומאה אלא"כ נכנס לשדה אצל
 אחיו יודע אם האהיל אם לא אצל השתא הוא ליה ספק ספיקא. וגבי
 תמים אפילו נכנס מרוד דרין בדביתא חמך דרננן תלין לקולא:
 העכבר נכנס לבית לפנינו ודבק בעל הבית אחריו וקולא:
 ששבת: **כל דבר שנתקן טומאה.** במסכת נטילת גל טמא שנתקן
 בעצם שני גלין טהורין בדקו אחד מהן ומגמל טהור הוא טהור ושנים
 טומאים שנים ומגמל טהורין הן טהורין והשלש טמא שלשתן ומגמלן
 טהורין כולן טומאים שהיה ר"מ אומר כל דבר שנתקן טומאה
 טהור הוא בטומאתו ע"י שידוע כל טומאה היא וסכמים
 אומרים בנדק בקרקע וחומר דש שיעור שלפניו או לקרקע במילה
 שאלו זה ממקומו לעולם ואם לא מלא חולין ואומרים בא עורב ו
 אכלה בדביתא חמך דרננן: **על ודק ואשפת.** נכנס העכבר בפני
 אדם לאו: **אבר כשי.** אין ידוע היכן מקומו: **מגמל כשי**
 כשי מעשר שני: **מטורבין.** ומכל סלעים בשוה מנה ואומר כ
 ומעלה הסלעים לירושלים: **הכל חולין.** שהמנה נטל ואלו הוציא
 לצורך לדקוק כל הבית שמא גדרוס חולדות והעשר הנמצאות אצל
 וכו' או מן הראשונים הכא נמי א"ל לדקוק ולחזר אלא על הפרדס

הלך באחד מהן ועשה
אדם טהור משום
טהורים מזריזין להו טבילה
התרומה טמאה ודאית והאז

(ב)תרומה דרבנן בחמין דאורייתא מי אמרין
 אטו בדיקת חמין דאורייתא דרבנא היא
 (ד)דמדאוריין בבטול בעלמא סגי ליה "צבור
 אחד של חמין ולפניו ב' בתים בדוקין ואחא
 עקבר ושקל ולא ידעינן אי להאי על אי להאי
 על היינו שני שבילין (ה)דתנן שני שבילין א'
 טומא וא' טהור והלך כאחד מהן ועשה
 טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות
 רבי יהודה אומר אם נשאלו זה בפני עצמו
 וזה בפני עצמו טהורין שניהן (ז)בבא אחת
 ממיאין רבי יוסי אומר בין כך ובין כך ממיאין
 אמר רבא ואיתמיא רבי יוחנן בבא אחת
 דברי הכל ממיאין מזה אחר זה דברי הכל
 טהורין לא נחלקו אלא בבא להשאל עליו
 ועל חבירו רבי יוסי (מ)דמי ליה לבת אחת
 ורבי יהודה מדמי ליה לזה אחר זה ספק על
 ספק לא על היינו בקעה ובפלוגתא דר"א
 ורבנן (י)דתנן הנכנס לבקעה בימות הגשמים
 וטומאה בשדה פלונית ואמר אחד הלכתי
 במקום הלוי ואיני יודע אם נכנסתי באותה
 שדה ואם לא נכנסתי ר"א מטהר וחכמים
 (יב)ממיאין שהיה ר"א אומר ספק ביאה מטהר
 ספק מגע טומאה טמא על ובדק ולא אשכח
 פלוגתא דר"מ ורבנן (יד)דתנן היה ר"מ אומר
 כל דבר שבחזקת טומאה לעולם הוא
 בטומאתו עד שיודע לך הטומאה היכן היא
 (יח)חכמים אומרים בודק עד שמגיע לסלע או
 לקרקע בתולה יעל ובדק ואשכח פלוגתא
 (יז)דר' ורשב"ג (יז)דתניא שדה שנאבד בה קבר
 והינכנס לתוכה טמא נמצא בה קבר ההנכנס
 לתוכה טהור שאני אומר קבר שאבד הוא
 קבר שנמצא דברי ר' רשב"ג אומר תיבדק
 כל השדה כולה הניח מ' ומצא " פלוגתא
 (יט)רבנן (יט)דתניא הניח מנה ומצא מאתים
 חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי ר'
 וחכ"א (יח)כל חולין הניח " ומצא תשע היינו
 סיפא (יט)דתניא הניח מאתים ומצא מנה מנה
 מונח ומנה מוטל דברי ר' וחכ"א (יח)כל חולין
 הניח

הרי טוב ואם לאו כל מקום
הקשה לפרש"י דאיך יכול ל
אמר טיבעא אט

הַנִּיחַ עֶשֶׂר וּמֵצָא תִּשְׁעַ פִּ
הוא קבר שאבד הוא
ולרבנן עד שמלא עשר כדפ
דומיא דפלוגמא דרבי ורבנ
בכיסים קשורים אלל כשאי
זה צוה ואף על גב דהשת

לה בא עכבר ונטלה. וגבי
יבדק בעל הבית אחריו
ללאחר זמן ואין ידוע
שהן מעות מעשר שני
אחרי כן. וגבי חמץ נמי
אחר הביאן כאן: היינו
האבודים ולרבנן נריך לחור

היות. הא דנקט טיהרות ולא קאמר לגברי אע"ג דמוקימין לה בחוקת הוזהר שלא יגעו שניהם בתרומה דלא במיתה ואם נגעו שניהם באחד ונכנס למחנה ח"ו: **בבית אחת** ר"ה

מבאים. נראה שהיו מדרגות
דמיוניות 'אפי' צבת אחת טוהרים:
ספק על ספק אף על היינו בקע'.
חימה לר"י מה ש"ק לרמ"י
לנקה הכנה אפי' ליכא חלף ספק
אחד זוקמא לחזוקה בדוק כדאמרין
לעיל ולעיל דימה אוחו לספק טומאה
ברשות הרבים והבא מדמי לספק
טומאה ברשות הרבים:

ספק ביאה מחזר. פר"י דנשק
ספיקא פליגי וכן פר"ח

במחשבת ע"ז פרק בתורה (ד' ע"ג)
אבל רש"י פירש שם בע"א ונראה
לר"י דעמדה דרמי אליהו דמטטר
בספק ספיקא תמוס דלל גמרינ
בסוטה לעמא ברשות היחיד אלל
ספיקא אחת כסוטה אבל מרי ספיקי
לל ורצנן סברי כיון דמן הדין אפי'
בספיקא אחת הוי לעור דלוקומא
לחומת טהרה ופס"ה עמא הוא
דמי חילול דתורה

הדק חסדו כחמי פסקי ד' ע"ה
 וברק ואלא אשכח פלוגתא דר'
 סאור ורבנן. ממה אפי' לר"מ
 דאמר לעולם היא בחזקת טומאה
 וכו' ופסקא מינה לטהרות ששבו על
 גביו האכ גבי בדקיה כיוון שבדקו על
 מנא מה עשה אם ירטרבו לזוה
 דאפי' לר' מאיר אמר אימר עכבר
 אכליה בדנקית חמץ אינו אלא
 מדרבנן ודק' דהא צדיאא אמר
 פלוגתא דר' מאיר ורבנן וי"ל דמימי
 בשלל נטלה וקאמר דלר' מאיר לא
 גבי בדקיה כיוון דלא אשכח והוי
 כספק לאו דלא ימנא ויחך לנטלו
 וסגי אפילו לרבי מאיר דלא איירי
 אלא כספק טומאה דאורייתא אכל
 האכ בדנקית חמץ דרבנן שרי:
 חולין ומעשר שני מעורבים זה
 בזה פ"ה שיטת סלמיס
 בשוה מנה ואומר כל מקום שאול
 מעות העלו שרי יכיו מחוללם על
 מעות האלו ובתום פירש ק' דמימיהו
 גופיהו היה יכול ליקח שיעור מעות
 מעשר ואומר אם אלו מעות מעשר
 שהן הרי הן מחוללן על אלו ויב"א
 לא אכלסיס ובפסקי חולין (ב"מ ד' מה).
 חולין לא מחוללן וס' פ"ה:

תא דרבי ורבנן. דר' לטעמיה דאמר
דר' שמעאל וכוון שמעאל אחד א"ל לבדוק
ומיירי שכל הככרות קשורים זה בזה
בפ"ק דביצה (דף י:) אמר מחלוקת
וריס דברי הכל חולין ומע"ש מעורצין
אין לתלות בעכברים חליין בקטנים:
הע"ה

קמת חמץ אפילו לר"מ אמרין עכבר
ונח פרוסה ואינו יודע אם זו היא
וזו קבר האבד זה: הניח מנה.
רי הן מחוללים על הסלעים הללו
ורבנן ה"ט' (נמי) שהיה אין כאן
א. לרבי (מאיר) [דלמך] זה הנמלא
ר בולן שאין כאן א' מן השמונים:
הבית

עין משפט
גד מצות

עא א ת"י פ"ב מהל'
חמץ הל' יא סמג
לארץ לט טושי"ע אר"ת פ"י
חלט סע"ף ב:
עב ב ג ת"י פ"ט הל'
אבות העומאה הלכה

עבד ר' מר' שם פ"ב הל' ט
ופ"ב מהל' חמץ הלכה

עד ה' ו' מ"ה ה' המזן שם
הלכה יא' ופ"ט
מהלכות עומתת מה הלי
טוש"ט א"ח ס"י חלל
ח"כ

ז' וי"ח פ"ח מהל' טומאת
מת ה"א;
ע"ה ד' ט' ח"י פ"י מהל'
מעשר שני הלכה ב'
ו"פ"ב מהל' חמץ הלכה י'
טוש"פ א"ר"ח ס"י חלטי
סעיף ג'

רבינו חננאל

ציבור אחד חמץ ושני
בחום בדוקין, ושקל עכבר
כבר אחד מוק, ולא ידעין
בהי מנייהו על פשטין
(להא) מסני שבילין,
וקייל כר יחון דאמר
הכל מוריס [ש]אם נשאלו
לחכם שניהם ביחד דברי

הכל טמאים, נשאלו בזה
אחר זה דברי הכל טהורין,
לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חברו,
רבי יהודה מרמה ליה לכת
אחת ושניהם טמאים, ור'
יוסי מרמה לה לזה אתר

זה ושניהן טהורים, וכן
אם באו אלו הבעלי בתים
ושאלו שניהם ביחד צריכין
בדיקה, בזה אחד זה אין
אחד מהן צריך בדיקה,
בא אחד מהם לשאל
על ביתו ועל בית חבורו.

הלכה ב' יוסי ואליכא דר' יוחנן. ספק על ספק לא על. פשטין לה סבקה בימות הגשמים שהיא רשות היחיד, וחלקי בו ר' אליעזר וחכמים, והלכה כחכמים שמתמאז, כן

בכאן צריך לבדוק, על בדיק
ולא אשכח, פשטין לה
מדרבנן דאמרי בודק עד
שמגיע לסלע או לבתולה,
פירוש, ארץ בתולה, על
בדיק ואשכח, פשטין
לה חלוקת ה' ורשעים

ר' אומר הקבר שנמצא
הוא הקבר שאבד, רשב"ג
אומר תבדק כל השדה
כולה. הניח תשע ומצא
עשר, חלוקת ר' ורבנן,
התניא הניח מנה ומצא

מאחזים חולין ומעשר שני מעורבין, כלומר המנה שהניח היה מעשר שני ובא אחד והוסיף עליו מנה אחר של חולין, כלומר אומרים הכל חולין, כלומר אותו המנה של מעשר שני

ניטל ואלו אדם אחר הניחם
וכולן חולין הם. הניח עשר
ומצא תשע, חלוקה ר'
ורבנן, דתניא הניח מאתים
ומצא מנה, מנה מונח
ומנה מוטל דברי רבי,
כלומר אדם בא וגטל חצים

והגית חצנים והמנה וגמצא
מעשר שני הוא, וחכמים
אומרים הכל חולין, כלומר
אותם המאכלים של מעשר
שני נלקחו וזה המנה אדם
אחר הניחו וחולין הן.